

מ"ת 5809/12 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר קולינקו

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 19-12-5809 מדינת ישראל נ' קולינקו

בפני כב' השופטת ליאת שמיר הירש
המשיבת מדינת ישראל
נגד אלכסנדר קולינקו
ה המבקש

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בתנאים המגבילים שהוטלו על המבקש ביום 15.12.2019.

בקשת המעצר הוגשה יחד עם כתב אישום המיחס לבקשת עבירות של נהיגה בשכרות וגרימת תאונה.

בדיוון שהתקיים בבקשת המעצר, ביום 15.12.19, הודיעו הצדדים על הסכמתם לשחרור המבקש בתנאים מגבילים הכלולים מעצר בית מלא, פסילה עד לתום ההליכים, חתימה על ערבות עצמית וערביות צד ג'.

ביום ה 16.2.20 ניתנה הסכמת התביעה להקל בתנאי מעצר הבית של המבקש כך שה המבקש יוכל לשחות במעצר בית ליל בלבד.

ביום ה 15.10.20 הגיע ב"כ המבקש בקשה זו לעיון חוזר בתנאי השחרור, וביקש לבטל את מעצר הבית ופסילת הרישון עד לתום ההליכים, זאת בשל חלוף הזמן ושינוי בנסיבות האישיות של המבקש, אשר נפרד מאשתו.

בדיוון שהתקיים ביום 27.12.20 ניתנה המשיבה הסכמתה לביטול מעצר הבית אך התנגדה לביטול פסילת הרישון, בשל המסוכנות הנשקפת מה המבקש בהתייחס לעברות אותן ביצע ולבعرو. מכאן הבקשה.

טענות הצדדים

ב"כ המבקש סמר בקשותיו בעובדה כי חלף זמן רב בו שוהה המבקש בתנאים מגבילים, אותם לא הפר עד כה, ובשינוי

עמוד 1

נסיבותו האישיות של המבקש.

עוד טען כי התיק העיקרי קבע להקראה למועד שיחול בעוד חודשים וחודשים ויתכן כי ימשך זמן רב.

ב"כ המבקש הפנה למסמכים רפואיים המעידים כי בנו של המבקש הנהוILD בערך צרכים מיוחדים אשר זקוק לתמיכתו וטען כי בשל העובדה שיחסיו של המבקש ואשתו עלו על שרטון, עליו להסייע את בנו לבדיקות ולאסוף אותו מבית אימו.

בהתחשב באלו ביקש לשכנע כי יש הצדקה לבטל את תנאי המגבאים של המבקש כמו גם את פסילת רישיונו.

מנגד, הפנתה ב"כ המשיבה לנסיבות החמורות של ביצוע העבירה, לפיהן נהג המבקש כבוגרו אלכוהול בריכוז המגיע לכדי 927 מ"ג, באופן רשלני ומוס肯, סטה מנתיב הנסיעה עליה על מפרדה בנינה, התנגש בעץ ופצע וארבעה כל רכב.

עוד הפנתה ב"כ המשיבה לעברו המכבד של המבקש לפיו, עומדות לחובתו שתי הרשעות קודמות בגין עבירות דומות האחד בגין גרים תאונת דרכים ושכחות בה הורשע בשנת 2015 והשנייה עניינה נהיגה תחת השפעת אלכוהול משנת 2009.

בשל אלו ביקש להוותר את פסילת רישיונו של הנאשם עד לתום ההליכים.

דין והכרעה

אין מחלוקת באשר לקיומן של ראיות לכואורה.

אשר למסוכנות

השאלה העומדת בפתחו של מותב זה הנה האם יש מקום לבטל את פסילת הרישיון שהוטלה על המבקש במסגרת תנאי שחרورو ביום ה- 15.12.19.

הלכה פסוקה של ביהם"ש העליון הנה כי במקרים בהם נפסל רישיון הנהיגה על פי סעיף 47 לפיקודת התעבורה, יבחן בית המשפט שאלת מסוכנותו של המבקש, על ידי בדיקת שני מקורות:

- א. התנהגות המבקש במקורה הנדון בגין נפסל הרישיון.
- ב. הרשעותיו הקודמות של המבקש.

(ראה בעניין זה ב"ש 513/88 מדינת ישראל נ' רז גולו)

בuningו, מדובר בנסיבות ביצוע עבירה המעידות על חומרה ומסוכנות לשימושי הדרך, המבקש נמצא נוהג שיכור ברף גבוה מאוד ואם לא די בכך, שכורתו הובילת לתאונת בה סטה רכבו מנתיב הנסיעה, עליה על אי תנועה בניו, התנגש בעף ארבע כל רכב. רק בסיס הנסיבות האירוע ללא נפגעים בנפש.

ברע"פ 2829 מור מוריאל נ' מדינת ישראל, אמר כב' הש' שהם:

"לגופו של עניין, מן הראי לחזור על דברים שנאמרו על ידי לא אחת, כי נהיגה בשכירות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכיים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בביטחוןנו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית המשפט לנוהג ביד קשה בנוהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בدمם, אשר תהא (ראו, לעניין זה, רע"פ 861/13 פנדקה נ' מדינת ישראל (16.5.2004) (6.2.2013); רע"פ 3343/04 נפטצ'י נ' מדינת ישראל (16.5.2004)). אשר על כן, לא בכדי בחור המחוקק להגביל את שיקול דעתו של בית המשפט, בקבעו בסעיף 39א לפקודת התעבורה עונש פסילה מינימלי, בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בשכירות".

בעצם, במקרה זה, התmesh הסיכון הטמון נהיגה בשכירות ובשל השפעת אלכוהול גרם המבקש לתאונת.

ה המבקש נוהג בשנת 2001, לחובתו 11 הרשעות, בניהן 2 בעברות דומות, האחת בנסיבות דומות של נהיגה בשכירות וجرائم תאונה משנה 2015.

עברו של המבקש מעיד כי המבקש לא למד הליך שביעשי ולא הפנים הסיכון שבהתנהגותו.

יחד עם זאת, ניתן לומר כי יש בתקופה הממושכת, משך שנה, בה שהה המבקש בתנאים מגבלים, בהם תנאי מעצר בבית מלא, כדי להוות גורם מחנן ומרתיע עבורו המבקש והראיה לכך הנה העובדה שלא נרשם הפרות כלשהן בקיים התנאים על אף הזמן הרוב שבו שווה המבקש בתנאים כאמור.

ברci, כי נכון לגשת כתוב האישום הבקשה העידו מעשיו של המבקש על מסוכנותו הרבה, אולם, עמידתו האיתנה בשמירה על קיום התנאים המגבילים יש בה כדי להuid שהמסוכנות הנשקפת מה המבקש כיום פחתה.

ברע"פ 8860 קוטלאיר נגד מדינת ישראל, עמד כבוד השופט שהם על כך שזו הדרך להשגת התכלית לשמירה על שלום הציבור:

"הנה-כii-kan, מדובר בתכלית חשובה מן המעלה הראשונה - הינו, שמירה על חי אדם ושלום הציבור, ונראה כי הדרך להשיג תכלית זו מחייבת תגובה מהירה ומצננת, באמצעות פסילתתו הזמנית של נהג מלנהוג ברכב, וזאת לנוכח הסיכון המשמש לשלוומם ולבטיחונם של משתמשים בדרכן, שלצערנו, אך הולכים וגדלים".

בשאלת המשך פסילתו של המבקש יש להביא בחשבון את הוראות סעיף 50 (ב) לפקודת התעבורה ואת החלטת בית עמוד 3

המשפט העליון כפי שנקבעה **בבש"פ 8514/05 אבו צעלאק נגד מדינת ישראל**, שם קבע בית המשפט העליון (מפני כבוד הנשיאה חיות) כי באיזון שבין האינטרס של שמירה על שלום הציבור ובין זכותו של הנאשם שלא להיענש טרם הורשע, מוצדקת קצבת תקופת הפסילה.

בית המשפט העליון הפנה להוראות סעיף 50(ב) לפקודת התעבורה, לפיו בחילוף תקופה בת 6 חודשים מרגע הפסילה על פי הוראות סעיף 47 לפקודה, ובטרם ניתן פסק דין, בטלת הפסילה.

(ראה גם הלכת בית המשפט העליון בבש"פ 7647/00 חינויאי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(4), 812)

מלל אלו בהבאי בחשבון האיזון שבין מכלול השיקולים, ובין היתר, התקופה הארוכה בה שווה המבוקש בפסילה, משך שנה, נסיבות ביצוע העבירה ועבורה המכובד של המבוקש, הוראות סעיף 50 (ב) לפקודת התעבורה כמו גם הלכת בית משפט העליון בנושא קצבת הפסילה, קצב התקדמות ההליך העיקרי ונסיבותו האישיות של המבוקש כפי שהוצעו בדיון, שוכנעתי כי יש לקצוב הפסילה שהוטלה על המבוקש כך שתעתמוד על תקופה בת 15 חודשים.

סיכום

מלל האמור לעיל, אני מורה על קצבת הפסילה שהוטלה על המבוקש ביום ה- 19.12.19 למשך 15 חודשים.

רישיונו של המבוקש יושב לו בתום התקופה אלא אם תעזור המשיבה להמשך הפסילה הקצובה בהתאם להוראות החוק.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ' בטבת תשפ"א, 04 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

לייאת שמיר הירש , שופטת